

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงต่อการปรับตัวในมารดาที่ติดเชื้อ HIV ที่มารับบริการที่คลินิกนรีนาม โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดขอนแก่น โดยสมมติฐานในการวิจัยคือ มารดาที่ติดเชื้อ HIV ที่ได้รับคำปรึกษาแบบเผชิญความจริง มีการปรับตัวสูงกว่ามารดาที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือมารดาที่ติดเชื้อ HIV ที่มีอายุระหว่าง 20-45 ปี มีบุตรคนสุดท้ายอายุไม่เกิน 1 ปี 6 เดือน ที่มารับบริการที่คลินิกนรีนาม โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดขอนแก่นจำนวน 12 คน ระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือน สิงหาคม 2539

กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 6 คน เนื่องจากมารดาติดเชื้อ HIV ที่มารับบริการที่คลินิกนรีนาม โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดขอนแก่นไม่พร้อมกัน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มหมายเลขล่วงหน้า โดยการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (Random Assignment) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบประเมินการปรับตัวซึ่งได้ตรวจสอบความตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าความเที่ยง 0.82 และโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงได้ตรวจสอบความตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามแบบประเมินการปรับตัวในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการให้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงและแบบปกติ หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เนื่องจากระหว่างการทดลองกลุ่มควบคุม

ย้ายที่อยู่ 1 คน จึงเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล 11 คน ผลการวิจัยพบว่า มารดาติดเชื้อ HIV ที่ได้รับการศึกษาแบบเผชิญความจริงมีการปรับตัวด้านความต้องการทางร่างกาย ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านการพึงพาระหว่างกันสูงกว่ามารดาติดเชื้อ HIV ที่ได้รับการให้การศึกษาแบบปกติอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่มีการปรับตัวสูงกว่ามารดาติดเชื้อ HIV ที่ได้รับการให้การศึกษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.2.1 โปรแกรมการให้การศึกษาแบบเผชิญความจริงไปใช้ในการให้การศึกษา

โปรแกรมการให้การศึกษาแบบเผชิญความจริง สามารถนำไปใช้ในการปรับพฤติกรรมของผู้ติดเชื้อ HIV ที่มีพบว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้ เนื่องจากผู้ติดเชื้อ HIV บางรายอาจมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ที่ก่อให้เกิดผลที่ตามมาต่อสุขภาพของตนเองและผลกระทบต่อบุคคลอื่น เนื่องจากการให้การศึกษาแบบเผชิญความจริง ได้มีการสำรวจพฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้ให้การศึกษาและผู้รับการศึกษา มีการประเมินพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมโดยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจะมีการวางแผนปรับพฤติกรรมร่วมกันที่มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น มีการทำสัญญาต่อกันเพื่อกระตุ้นเตือนให้เกิดการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง และมีการนัดหมายติดตามผลการปรับพฤติกรรมอย่างเป็นระยะ โดยไม่ตำหนิผู้รับการศึกษาที่ปฏิบัติไม่ได้ตามสัญญา แต่จะช่วยกันหาวิธีใหม่ ในส่วนของการมีพฤติกรรมที่เหมาะสมแล้วจะสนับสนุนให้กำลังใจเพื่อปฏิบัติต่อไป โปรแกรมการให้การศึกษาแบบเผชิญความจริง จึงสามารถช่วยได้ในการปรับตัวโดยเฉพาะการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ ซึ่งผู้ติดเชื้อจะมีบทบาทหน้าที่ทั้งเป็นผู้ป่วยเอดส์ บทบาทหน้าที่ในฐานะเป็นมารดาที่ต้องดูแลบุตร และบทบาทหน้าที่ของภรรยาที่มีต่อสามี และบทบาทหน้าที่ในการช่วยเหลือกิจกรรมในชุมชน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรม และสามารถประเมินได้

5.2.2 แบบประเมินการปรับตัว

การประเมินการปรับตัวผู้รับการศึกษาก่อนการให้การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น เพราะจะช่วยให้ผู้ให้การศึกษาได้ทราบถึงพฤติกรรมการปรับตัวของผู้รับการศึกษา อันเป็นแนวทางในการ

าให้คำปรึกษาเพื่อปรับพฤติกรรมการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมให้เหมาะสมขึ้น

5.2.3 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต่อไปควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น และเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สำหรับโรงพยาบาลชุมชนที่มีผู้รับคำปรึกษาไม่มากพอ ไม่สามารถแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้ สามารถให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงเป็นรายๆ พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงก่อนและหลังการให้คำปรึกษาในกลุ่มเดิม ุดยาใช้แบบประเมินการปรับตัวซึ่งอาจดัดแปลงเพิ่มเติมในส่วนของพฤติกรรมที่ยังไม่เหมาะสมของผู้ติดเชื้อ HIV หรือผู้ป่วยเอดส์ขึ้น